

« Іду душею до Тараса» – подорож – екскурсія

підготовлена та проведена юнармійцями ВПК « Витязь»
(Близниченко Наталею, Широко лав Аліною, Ткаченко Єлизаветою та Сергеевою Катериною) протягом екскурсії юні патріоти провели інтерв'ю з жителями міста Амвросіївни з метою з'ясування , що знають останні про Великого Кобзаря. Завершилась подорож читанням безсмертних віршів Шевченка на вулиці, яка носить його ім'я, а також декламуванням « ЗАПОВІТУ» жителями нашого міста.

ШИРОКОЛАВ АЛІНА

Учителю, стою перед тобою,
Малий , вчарований до німоти.
Хто ще умів любити так, як ти,
Хто кликати умів ще так до бою,
Кого ще так боялися кати!

Так звучить вірш Дмитра Павличка "До Франка", але ці слова відтворюють і моє ставлення до Т. Г. Шевченка.

Справді, як можна не захоплюватися ним, не схилитися перед його стражданнями і його мужністю! Він був сонцем нашої поезії, символом високого духу української нації, і водночас живою, чутливою і вразливою людиною.

Вперше дізналась я про Шевченка ще в ранньому дитинстві. У нас вдома була величезна книга - ювілейне видання "Кобзаря". Від книги віяло загадковістю. Спочатку мені були доступні лише "картинки", але потім поступово почав відкриватися світ створених Шевченком образів.

ТКАЧЕНКО ЄЛИЗАВЕТА (третя справа)

Зачарували мене прекрасні пейзажі України, змальовані геніальним майстром слова, повіяло запахом квіту вишневого (точнісінько, як навесні в селі, де живе моя бабуся), зашелестіли верби, що ростуть "між ярами над ставами", торкнувся душі вітерець, що тихесенько віє над Україною.

Особисто мені найбільше подобаються вірші Великого Кобзаря про його дитинство, родину. Вся творчість Шевченка пронизана болем та жалем за власну країну, неволю на рідній землі, сирітство народу. «Мені тринадцятий минало...», «Садок вишневий коло хати...», «Заповіт» - перлини творчості Шевченка, в яких він розкриває душу і розповідає про свої мрії.

БЛІЗНИЧЕНКО НАТАЛЯ

Скільки чудових віршів, поем написано ним, скільки глибоких картин намальовано. Це не просто талант, це дар, подарований Шевченку Богом.

Незважаючи на сумну долю, Тарас зміг відновити сили і боротись за волю і свободу, не тільки свою, а всього народу. Він був справжнім патріотом з великої літери.

Міць і велич присутні в кожному витворі поета. Це національний виклик, який живе і вічно буде жити. Адже Тарас Григорович Шевченко став борцем за справедливість, який повстав від усього народу.

СЕРГЄЄВА КАТЕРИНА

Світ думок, почуттів, історичних фактів, оспіваних великим Кобзарем, став частиною і мого життя. Час від часу в різних життєвих ситуаціях рядки його віршів спливають у пам'яті, ніби поради мудрого вчителя, і я усвідомлюю, наскільки глибоко Шевченко розумів життя, якщо думки його можуть виявитися корисними і зараз.

І я щаслива, що він був, є, буде вічно, поки живий наш народ (а народи ж безсмертні!). Пишаюся, що і я одного роду-племені з нашим великим Тарасом.

